

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรงพยาบาล คือ สถานที่ให้บริการสาธารณสุข และให้บริการทางสุขภาพ ซึ่งต้องมีห้องพัก และมีห้องผ่าตัดที่สามารถรักษาอาการเจ็บป่วยขั้นร้ายแรงได้ เมื่อเข้ารับบริการในโรงพยาบาล ผู้รับบริการทุกคนต้องการหายจากความเจ็บป่วยไม่เกิดภาวะแทรกซ้อนและไม่ต้องการนอนโรงพยาบาลนาน ดังนั้นการตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการจำเป็นต้องมีการพัฒนาคุณภาพการบริการในด้านต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและลดความเสี่ยงในด้านต่างๆ ที่อาจเกิดกับ ผู้รับบริการ จากแผนพัฒนาสาธารณสุขฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) มีเป้าหมายที่จะพัฒนาระบบสุขภาพให้มีประสิทธิภาพรวมทั้งความปลอดภัยจากการติดเชื้อ (กระทรวงสาธารณสุข, 2548)

เนื่องจากเชื้อโรคที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมของโรงพยาบาลทำให้เกิดการติดเชื้อได้ง่าย ดังนั้นการติดเชื้อในโรงพยาบาลจึงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นได้เสมอ ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อผู้รับบริการ ญาติ และต่อบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล การติดเชื้อในโรงพยาบาลเป็นการติดเชื้อที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้รับบริการได้รับเชื้อขณะรับการรักษาในโรงพยาบาล โดยอาจปรากฏหรือไม่ปรากฏอาการของการติดเชื้อในขณะรักษาตัวในโรงพยาบาล (อะเกือ อุนหละกะ, 2548) การติดเชื้อในโรงพยาบาลที่เกิดขึ้นนั้นส่งผลกระทบต่อตัวผู้รับบริการ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล ชุมชน และประเทศชาติ กล่าวคือผู้รับบริการมีระยะเวลาในการรักษาในโรงพยาบาลนานขึ้น (Plowman, et al., 2001) โดยพบว่าผู้รับบริการที่มีการติดเชื้อในโรงพยาบาลมีระยะเวลาการรักษาในโรงพยาบาลนานเป็น 3 เท่าของผู้รับบริการที่ไม่มีติดเชื้อและมีอัตราการตายที่สูงกว่าเกือบ 4 เท่า (Astagneau, et al., 2001) ผู้รับบริการที่ติดเชื้อ ตำแหน่งแผลผ่าตัดต้องพักรักษาตัวในโรงพยาบาลนานขึ้น 8 - 10 วันและระยะเวลาในการรักษาในโรงพยาบาลนานขึ้น ทำให้โรงพยาบาลรับผู้ป่วยได้น้อยลงประมาณปีละ 50,000 ราย (กานดา วัฒนภาส และคณะ, 2541) และยังมีผลกระทบที่ประเมิน ได้ยากคือ ความทุกข์ทรมานของผู้รับบริการทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของครอบครัวเนื่องจากการขาดรายได้ของผู้รับบริการและค่าใช้จ่ายของญาติในการดูแลผู้รับบริการ รวมทั้งคุณภาพการรักษาของโรงพยาบาลที่ด้อยลงเนื่องจากการติดเชื้อที่แทรกซ้อน และอาจเกิดปัญหาการฟ้องร้องได้ ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงของโรงพยาบาลและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้วย (สถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล, 2550) ดังนั้นโรงพยาบาลทุกแห่งจึงจำเป็นต้องมีมาตรการในการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้น งานหนึ่งที่สำคัญต้องได้รับการพัฒนาคือการทำให้อุปกรณ์ทางการแพทย์ทุกชนิดมีเป้าหมายให้ทุกหอผู้ป่วยมีอัตราการติดเชื้อลดลง

เนื่องจากการติดเชื้อในโรงพยาบาลเป็นดัชนีชี้วัดที่สำคัญประการหนึ่งของคุณภาพการบริการ
 พยาบาล (จิรุคัม ศรีรัตนบัลล์ และคณะ, 2543)

โดยที่อัตราการติดเชื้อในโรงพยาบาลจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ การติดตามสังเกตการติด
 เชื้อในโรงพยาบาลอย่างมีระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบลักษณะการเกิดและการกระจายของการ
 ติดเชื้อในโรงพยาบาล ทำให้ทราบสถานการณ์ หรือแนวโน้มของการติดเชื้อในโรงพยาบาล จะช่วย
 ให้สามารถค้นหาความผิดปกติหรือการระบาดของ การติดเชื้อในโรงพยาบาลได้อย่างทันทั่วทั้งที่
 (อะเคื่อ อุณหเลขกะ, 2548) ดังนั้นกระทรวงสาธารณสุขจึงมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพบริการของ
 โรงพยาบาลทั่วไป โดยกำหนดให้หอผู้ป่วยทุกแห่ง ยึดถือว่าการติดเชื้อในโรงพยาบาลเป็นความ
 เสี่ยงอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยบริการใน โรงพยาบาลซึ่งจะมีความแตกต่างกันไปตามขนาดของ
 โรงพยาบาล โดยพบว่าอัตราการติดเชื้อในโรงพยาบาลขนาดใหญ่มีสูงกว่าโรงพยาบาลขนาดเล็กคือ
 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย โรงพยาบาลศูนย์ และโรงพยาบาลทั่วไป พบอัตราการติดเชื้อคิดเป็นร้อย
 ละ 7.80, 7.10 และ 6.00 ตามลำดับ (สมหวัง ด้านชัยวิจิตร และคณะ, 2544) นอกจากนี้ใน
 สถานการณ์โลกปัจจุบัน การมีโรคติดต่อที่อันตรายและควบคุมได้ยาก รวมทั้งเป็นโรคที่สร้าง
 กระแสของความน่ากลัวในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาอย่างเช่น ไข้หวัดนก (Avian influenza) และ SARS
 (Severe Acute Respiratory Syndrome) ทำให้โลกมีการตื่นตัวในเรื่องของโรคติดต่อมากขึ้นทั้ง
 ทางด้านของผู้รับบริการที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อจากใน โรงพยาบาล ตลอดจนภาวะ การติดเชื้อ
 ส่งผลให้ประเทศชาติต้องเสี่ยงประมาณทั้งในแง่การดูแลรักษาผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อในโรงพยาบาล
 และการดูแลรักษาบุคลากรที่มีการติดเชื้อจากการปฏิบัติการใน โรงพยาบาลด้วย
 (คาราร์ตัน คำรงกุลชาติ, 2543)

ปัจจุบันในแต่ละหอผู้ป่วยมีพยาบาลควบคุมการติดเชื้อประจำหอผู้ป่วยทำหน้าที่เฝ้าระวัง
 การติดเชื้อและประเมินประสิทธิภาพการเฝ้าระวังการติดเชื้อในหอผู้ป่วยอยู่แล้ว ทั้งนี้เพราะใน
 ปัจจุบันพบว่าในโรงพยาบาลต่าง ๆ มีระบบการเฝ้าระวังการติดเชื้อในโรงพยาบาลที่มีพยาบาล
 ควบคุมการติดเชื้อในอัตราส่วน 1 คนต่อผู้ป่วย 250 คน ซึ่งโดยมากมี 2-4 คน และมีจำนวนของ
 พยาบาลที่ทำหน้าที่เฝ้าระวังการติดเชื้อในหอผู้ป่วย หอละ 1 - 2 คน เป็นจำนวนที่ไม่เพียงพอที่จะทำ
 ให้เกิดประสิทธิภาพของการเฝ้าระวังการติดเชื้อตามที่หน่วยงานต่าง ๆ ต้องการ ในเกณฑ์ที่มากกว่า
 ร้อยละ 80 เนื่องจากพยาบาลที่ทำหน้าที่เฝ้าระวังการติดเชื้อในหอผู้ป่วยไม่ได้ปฏิบัติงานในทุกวัน
 และทุกเวร ได้จึงจำเป็นต้องอาศัยพยาบาลประจำการช่วยในการรวบรวมข้อมูลเพื่อให้บรรลุ
 เป้าหมายของการเฝ้าระวัง (อะเคื่อ อุณหเลขกะ, 2548)

ภายใต้แผนปฏิรูประบบบริหารภาครัฐ ที่เน้นการทำงาน โดยยึดผลลัพธ์ ความคุ้มค่า ความ
 รับผิดชอบ ตอบสนองความต้องการของสังคมและประชาชนผู้ใช้บริการ โดยมีการปฏิรูประบบ
 จำแนกตำแหน่งและกำหนดตอบแทน ตามแผนการปรับเปลี่ยนระบบบริหารบุคคลที่ได้นำสมรรถนะมา
 ใช้ในการบริหารผลงานข้าราชการ เพื่อให้เป็นกลไกที่มีประสิทธิภาพในการปรับคุณภาพข้าราชการ

ส่งเสริมให้ข้าราชการพัฒนาและใช้สมรรถนะอย่างสัมฤทธิ์ผล โดยถือเป็นผลงานที่คาดหวังจากข้าราชการ ในขณะที่เดียวกันก็ยังสามารถนำไปใช้ในการบริหารงานทรัพยากรบุคคลด้านอื่นๆ เช่น การสรรหา การพัฒนา และการบริหารผลงานอีกด้วย

สำนักงานพยาบาลเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการที่จะพัฒนาคุณภาพ และส่งเสริมความก้าวหน้าของบุคลากรพยาบาล เพื่อให้รองรับกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงได้ดำเนินการจัดประชุมระดมสมองนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการพยาบาล ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2547 เพื่อทบทวนและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบหลักและสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพในแต่ละระดับ ให้มีความสอดคล้องกับแผนการปฏิรูประบบจำแนกตำแหน่งของรัฐ ทำให้ได้คุณลักษณะเฉพาะ (Job Specification) สำหรับพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับหน้าที่รับผิดชอบหลัก (Accountability) ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ (Knowledge Skill and Experience) และคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมหรือสมรรถนะ (Competency)

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากพยาบาลประจำการในหอผู้ป่วยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเฝ้าระวังการติดเชื้อให้สูงขึ้น ซึ่งการประเมินความสามารถในการวินิจฉัยการติดเชื้อและความครอบคลุมของการเฝ้าระวังการติดเชื้อของพยาบาลประจำการในหอผู้ป่วย จำเป็นต้องมีการพัฒนาสมรรถนะของผู้ทำหน้าที่เฝ้าระวังการติดเชื้อไปพร้อมกันด้วย เพื่อเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการในการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในหอผู้ป่วยเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการเฝ้าระวังการติดเชื้อในหอผู้ป่วย โดยที่พยาบาลประจำการเป็นบุคลากรที่ต้องปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยตลอดเวลา 24 ชั่วโมง จึงเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญยิ่งในการเพิ่มประสิทธิภาพของการเฝ้าระวังโรคและควบคุมการติดเชื้อ เพราะพยาบาลประจำการเป็นผู้ให้การดูแลผู้ป่วยอย่างใกล้ชิดในแต่ละเวร จึงเป็นคนแรกที่ยอมรับอาการและการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วย ดังนั้นการควบคุมการติดเชื้อภายในหอผู้ป่วยเป็นบทบาทที่สำคัญอีกบทบาทหนึ่งของพยาบาลซึ่งต้องมีทั้งในด้านการพยาบาลและการจัดการ เนื่องจากต้องเป็นผู้ดูแลผู้ป่วยตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งบทบาทของพยาบาลในการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อคล้ายคลึงกับบทบาทในการดูแลรักษาผู้ป่วย จึงจำเป็นต้องปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ ซึ่งมีได้เป็นกิจกรรมที่ใหม่ที่ต้องปฏิบัติแตกต่างไปจากบทบาทในการดูแลรักษาผู้ป่วย แต่ควรปฏิบัติให้เป็นกิจวัตรด้วยความระมัดระวังอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งในบทบาทในการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ (อะเคื่อ อูมเลขกะ. 2541) มีดังนี้คือ บทบาทในการป้องกัน (Protective aspect) บทบาทในการให้ความรู้และคำแนะนำ (Teaching & Supervision aspect) บทบาทในการประสานงาน (Coordination aspect) และบทบาทในการบริหารจัดการ (Managing aspect) สรุปได้ว่าการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล ควรดำเนินการไปพร้อมกับการดูแลให้การพยาบาลผู้ป่วย เพราะนอกจากจะช่วยให้ผู้ป่วยในความรับผิดชอบหายจากโรคที่เป็นอยู่ ยังช่วยป้องกันมิให้ผู้ป่วยได้รับเชื้อจากโรงพยาบาลปลอดภัยไม่รับเชื้อจากการปฏิบัติงาน รวมทั้งไม่ทำให้เกิดการแพร่กระจายเชื้อในหอผู้ป่วย

ทั้งนี้พยาบาลประจำการก็มีส่วนในการสนับสนุนงานบริการที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงควรมีสมรรถนะในการปฏิบัติการเฝ้าระวังที่เหมาะสมเพื่อสามารถทำงานให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะสมรรถนะ คือ รายการแสดงที่บ่งบอกถึงสิ่งที่ต้องการตรวจสอบ เป็นค่าที่สังเกตได้เชิงปริมาณหรือแสดงในเชิงคุณภาพ เป็นสถานการณ์ที่สะท้อนลักษณะการดำเนินงาน หรือผลการดำเนินงาน สมรรถนะเป็นสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งใช้เป็นตัวตัดสินความสำเร็จหรือคุณค่าของการดำเนินงานหรือผลการดำเนินงานที่ได้รับ โดยประเมินผลการดำเนินงานเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ศักดิ์ชาย เพชรช่วย, 2541) การประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรจำเป็นต้องมีเกณฑ์หรือเครื่องมือในการวัดหรือประเมินที่เหมาะสม สมรรถนะจึงเป็นเครื่องมือที่ถูกนำมาใช้ในการวัดหรือประเมิน ดังนั้นการเฝ้าระวังการติดเชื้อของพยาบาลประจำการในหอผู้ป่วยเพื่อให้ได้ผลถูกต้อง น่าเชื่อถือ และเหมาะสม จึงควรมีการกำหนดสมรรถนะที่พึงประสงค์ในการเฝ้าระวังการติดเชื้อของพยาบาลประจำการในหอผู้ป่วยขึ้น

ปัจจุบันพยาบาลประจำการในหอผู้ป่วยจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทและมีส่วนร่วมในการผลักดันให้หอผู้ป่วยเข้าสู่การเป็นหอผู้ป่วยที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งทุกโรงพยาบาลต่างต้องใช้กลยุทธ์ในการสนับสนุนแผนการบังคับควบคุมเพื่อให้พยาบาลประจำการทุกคนเกิดทักษะในรูปแบบต่างๆ ที่ทำให้ได้มาซึ่งความเข้าใจสำหรับนำมาปรับใช้ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กล่าวได้ว่าพยาบาลประจำการจะเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการนำพาหอผู้ป่วยไปสู่ประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้ผู้บริหารทางการพยาบาลต้องมีการสร้างเสริมความสามารถของพยาบาลประจำการด้วย (Capability development) (Comer and Clawson, 2005)

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าในปัจจุบันยังมีได้มีผู้ใดศึกษาว่าสมรรถนะที่พึงประสงค์ในการเฝ้าระวังการติดเชื้อของพยาบาลประจำการในหอผู้ป่วย และจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและนักวิชาการที่ศึกษาเรื่องการเฝ้าระวังการติดเชื้อในโรงพยาบาล รวมทั้งจากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ทำงานเกี่ยวกับการเฝ้าระวังการติดเชื้อในหอผู้ป่วยมานานกว่า 10 ปี ต่างมีความคิดเห็นตรงกันว่าพยาบาลประจำการเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมสำคัญในการเฝ้าระวังการติดเชื้อในหอผู้ป่วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสมรรถนะที่พึงประสงค์ในการเฝ้าระวังการติดเชื้อของพยาบาลประจำการในหอผู้ป่วยเพื่อเป็นแนวทางให้ฝ่ายการพยาบาลนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาพยาบาลประจำการ ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเฝ้าระวังการติดเชื้อของพยาบาลประจำการในหอผู้ป่วยต่อไป

คำถามการวิจัย

สมรรถนะที่พึงประสงค์ในการเฝ้าระวังการติดเชื้อของพยาบาลประจำการในหอผู้ป่วยควรมีสมรรถนะด้านอะไรบ้าง และประกอบด้วยรายข้อสมรรถนะในแต่ละด้านอย่างไรบ้าง

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาสมรรถนะที่พึงประสงค์ในการเฝ้าระวังการติดเชื้อของพยาบาลประจำการในหอผู้ป่วย

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาสมรรถนะที่พึงประสงค์ในการเฝ้าระวังการติดเชื้อของพยาบาลประจำการในหอผู้ป่วยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ เทคนิคการวิจัยอนาคต (Ethnographic Delphi Futures Research) หรือ EDFR

1. ประชากร เป็นผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับการเฝ้าระวังการติดเชื้อในโรงพยาบาลทั่วประเทศ ใน 5 กลุ่มสาขา คือ กลุ่มสาขาการบริหาร โรงพยาบาลและบริหารการพยาบาล กลุ่มสาขาการศึกษาพยาบาล กลุ่มสาขาการปฏิบัติการพยาบาล และ กลุ่มสาขาการระบาดวิทยา

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็น กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับการเฝ้าระวังการติดเชื้อในโรงพยาบาล ประกอบด้วย กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักสาขาการบริหาร โรงพยาบาลและบริหารการพยาบาล กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักสาขาการศึกษาพยาบาล กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักสาขาการปฏิบัติการพยาบาล และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักสาขาการระบาดวิทยา โดยใช้วิธีการเลือกตามคุณสมบัติที่กำหนด ผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Purposive sampling)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สมรรถนะในการเฝ้าระวังการติดเชื้อของพยาบาลประจำการในหอผู้ป่วย หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ/ความสามารถและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ใช้กำกับแนวทางในการปฏิบัติงานด้านการเฝ้าระวังการติดเชื้อของพยาบาลประจำการในหอผู้ป่วย รวมทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเฝ้าระวังการติดเชื้อในหอผู้ป่วยที่พยาบาลประจำการยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อลดอัตราการติดเชื้อในหอผู้ป่วย ซึ่งจะช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารการพยาบาลเพิ่มมากขึ้นและเพื่อให้งานด้านการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาลบรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพัฒนามาจากแนวคิดของสมาคมควบคุมโรคติดเชื้อสหรัฐอเมริกา (Centers for Disease Control หรือ CDC, 1999) และจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเฝ้าระวังการติดเชื้อ การวินิจฉัยการติดเชื้อ (สมหวัง คำนัชวีจิตร, 2548) และมาตรฐานการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล (มนทกานติ ตระกูลดิษฐ์ และอัมภา สรราชต์, 2542) ซึ่งบูรณาการร่วมกับความคิดเห็นจากผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งมีแนวคิดเบื้องต้น ประกอบด้วย 3 ด้านคือ

1. **ความเร็วของการรายงานการเฝ้าระวังการติดเชื้อ** หมายถึง การที่พยาบาลประจำการในหอผู้ป่วยมีความรู้เกี่ยวกับระบาดวิทยาของ เชื้อก่อโรคที่สำคัญและความรุนแรงของเชื้อโรค แหล่งของเชื้อโรค ระยะฟักตัวของโรค การแพร่กระจายของโรค สิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกิดโรค มีความสามารถในการวิเคราะห์การติดเชื้อ เพื่อให้สามารถรายงานข้อมูลการติดเชื้อในหอผู้ป่วยได้อย่างรวดเร็ว ด้วยการรอบรู้สถานการณ์ของการระบาดของโรค การสังเกตและติดตามผู้ป่วยที่คาดว่าจะมีแนวโน้มในการติดเชื้อ การติดตามผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ สามารถวิเคราะห์ รวบรวมข้อมูล ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ สามารถเรียบเรียงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ได้อย่างรวดเร็ว และมีการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง นอกจากนี้ ความเร็วของการเฝ้าระวังการติดเชื้อจะเกิดได้จากการประสานงานและการเผยแพร่ข้อมูลให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการสร้างสัมพันธภาพเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการให้ข้อมูล มีความสามารถในการเรียบเรียงข้อมูลและสามารถตัดสินใจรายงานข้อมูลให้ได้ทันต่อเหตุการณ์

2. **ความสามารถในการวินิจฉัยการติดเชื้อ** หมายถึง พยาบาลประจำการในหอผู้ป่วยมีความรู้ความสามารถในการวินิจฉัยการติดเชื้อในโรงพยาบาล โดยการรวบรวมข้อมูลทางคลินิก ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ และผลการตรวจวินิจฉัยอื่นๆ เพื่อใช้พิจารณาการติดเชื้อของผู้ป่วย มีความสามารถในการวิเคราะห์การวินิจฉัยและการตรวจรักษาของแพทย์ได้ว่ามีการติดเชื้อหรือไม่ จากบันทึกแผนการรักษาของแพทย์หรือการให้ยาต้านจุลชีพ มีความแม่นยำในข้อบ่งชี้เกี่ยวกับการติดเชื้อในโรงพยาบาล และมีความรู้ในการวินิจฉัยการติดเชื้อที่ตำแหน่งต่างๆ โดยพิจารณาตามขั้นตอน ทั้งนี้เพื่อให้สามารถรายงานสถานการณ์การติดเชื้อในโรงพยาบาลได้อย่างรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ และร่วมกันหาแนวทางป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคต่อไป

3. **ความครอบคลุมของการเฝ้าระวังการติดเชื้อ** หมายถึง การที่พยาบาลประจำการในหอผู้ป่วยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อและการเฝ้าระวังการติดเชื้อในโรงพยาบาล โดยปฏิบัติตามมาตรฐานการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ครอบคลุมทั้งมาตรฐานด้าน โครงสร้างและด้านกระบวนการ โดยมาตรฐานด้าน โครงสร้าง ได้แก่ การที่โรงพยาบาลมีการกำหนดนโยบายการเฝ้าระวังการติดเชื้อในโรงพยาบาล มีการวางแผนการดำเนินงานอย่างชัดเจน เหมาะสม โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินงาน กำหนดแผนงานเป็นลายลักษณ์อักษร สอดคล้องกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนงานของโรงพยาบาลที่ตั้งไว้ บุคลากรที่ดำเนินงานเข้าใจและยอมรับบทบาทหน้าที่รับผิดชอบของตนเอง มีกลไกการสื่อสารและประสานงานระหว่างหน่วยงานกับผู้ปฏิบัติงานในระดับต่างๆ อย่างชัดเจน จัดให้มีจำนวนพยาบาลควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาลเหมาะสมกับขนาดของโรงพยาบาล 1 คนต่อ 250 เตียงผู้ป่วย พยาบาลควบคุมการติดเชื้อมีประจำหอผู้ป่วยอย่างน้อย 1 คน ซึ่งเป็นพยาบาลที่มีประสบการณ์การดูแลผู้ป่วยอย่างน้อย 5 ปีและผ่านการอบรมด้านการป้องกัน

และควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล มีการประเมินผลแผนงานการเฝ้าระวังการติดเชื้อในโรงพยาบาลเป็นระยะๆ เพื่อวางแผนการแก้ไขปัญหาอย่างสม่ำเสมอ มีการรายงานผลการประเมินการแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติ โดยจัดให้มีระบบการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลการเฝ้าระวังการติดเชื้อ ระบบการวิเคราะห์ แปลผลข้อมูล และการรายงานผลข้อมูลที่ต้อง ทันสถานการณ์ เข้าใจง่าย และสะดวกต่อการนำไปใช้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดสมรรถนะที่พึงประสงค์ในการเฝ้าระวังการติดเชื้อของพยาบาลประจำการในหอผู้ป่วย
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารทางการพยาบาลนำไปพัฒนาพยาบาลประจำการในหอผู้ป่วยให้สามารถทำงานในการเฝ้าระวังการติดเชื้อ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของหอผู้ป่วย